

Huc igitur cuncti Iuvenes accurrere læti,
Hinc spolia, hinc laudes nunc sibi quisq; ferat.
Hinc licet ingentem nobis auertere gazam.
Et decus æternis nobile temporibus.
Hæc tu suscipias sincero munera vultu,
Nam sic humanus, sic quoq; gratus eris.

CARMEN

A GEORGIO MIT-

KREVCH V. I.

DOCTORE

RECITA-

TVM.

NVper vt annali scandissem more sacratam,
Quam (Venus incoluit iam colir atq;) Paphon.
Eminus, Idæos (properis nam passibus ibam)
Conspexi Aônides quos coluere focos.
Occupat ossa tremor, Cælo nam mixta videri,
Fulmina fulguribus fulgura fulminibus.
Stelligerum vario turbari murmure Olympum,
Iratum sensi Nubicolamq; Iouem.

Æthera

Æthera conflictus pulsabant: ac uelut amnis,
Desuper immiti voluitur unda polo.
Æolus impositas ventis laxabat habenas,
Inq; vicem certant Africus atq; Notus.
Omnia fatalem sint cum minitata ruinam
Iam nouus, aiebam, surgit in orbe status.
Subsisto, faciemq; poli nubescq; sonoras,
Miror propitios & minus esse Deos.
Attonitum Cythera monet, verbis & amicis,
Compellat, roseo talia & ore refert.
Murmura quid coeli, quid fulgura tanta, quid undæ,
Quidue Noti signent ominis ista, rogas?
Pugna manet superum nunc tanta suborta senatu,
Cum ruerent Troiæ moenia, quanta fuit.
Iupiter ætherea conscendit in arce tribunal,
Et querulas Patris nunc capit aure preces.
Stat Iouis ante pedes Phoebus, Saturnus & ipse,
Iurgia miscentes, Actor hic, ille reus.
Falciger ex longo Laurum sibi vendicat usu,
Inuidet Eccardi Laurea ferta comis.
Ergo cælestem uelox properauit ad aulam,
Et dedit hæc flexo poplite dicta, senex.
Iupiter in coelis qui iura tuere Deorum
Iupiter in terris qui quoq; iura colis.
Altitonans qui cuncta regis qui cuncta gubernas,
Iusticiæ Antistes Iusticiæq; parens.

In cunctis mea sit quæ nosti magna potestas,
Quod mihi sorte datum nec latet imperium,
Quod valuit, nostrum reddit diadema caducum,
Nos usucapio (lege volente) iuuat.
Non facinus nostras turpi res arte alienas,
Et scelus haud nostras Iupiter auget opes.
Nolumus artificii (prohibet status ista deorum,)
Res nostras variæ crescere fraudis ope.
Fas est iuridico fit quod Prætor volente,
Legitimum est fit quod iure cauente, meum.
Hactenus obscura requieuit laurus in umbra
Laurea non ullus ferta poeta tulit.
Astriacam nulus decoratus in urbe poeta est,
Tempora mortales dum meminisse sinunt.
Adde quod Austriacis non est mortalis in oris,
Semper qui Laurum delituisse neget.
Laurus Appollineo quondam sacrata triumpho,
Nunc mihi longæuo tempore parta manet.
Phebeos igitur prohibe pie Iupiter ausus,
Nec minui nostram tu patiare manum.
Laurigeram Phoebus nostram conferre coronam
Audet in Ecardum, lege uetante, suum.
Iura mihi multos tueor quæsitæ per annos,
Iupiter, hoc liceat te mihi dante, precor.
Iupiter ex scripto sententia iure ferenda est,
Fautor Cæcropij sis licet ipse gregis.

Phoebus

Phoebus ad hæc, hominūq; pater, pater atq; Deorū,
 Nunc mea non ægre percipe verba, refert.
 Nuper ut Ecchardus nostram uenisset in urbem,
 Urbem quam rapidis alluit Hister aquis.
 Continuò sacræ disiecto crine sorores,
 Ecchardi seras condoluere uices.
 Talia (Phoebe) ferunt Eccardus munere diuūm,
 Dignus adest, Lauro dignus Apollo tua.
 Sæpius hic docto Phoebeas carminelaudes,
 Scripsit, Apollineas sæpe petiuit opes.
 Laudibus inq; tuas (sic Pallade dante) Camænas,
 Pronior Henricus noster alumnus, erat.
 Laurigerum hunc decuit te pridem ornare Poëtam,
 Qui canit Aönio facta stupenda pede.
 Metra Sophocleo cuius succincta cothurno,
 Cuius Hamadryadum carmina ab amne fluunt.
 Noster hic Eccardus Phoebeo munere dignus,
 Vnica Pierij spesq; decusq; chori.
 Hunc nisi Phoebe tua sacra dignabere lauro,
 Linquemus Clario templa dicata Deo.
 Hæc fuit vnanimis Sardo austerior herba,
 Vox Helyconiadum, Dux ait Alme poli,
 Hinc patet Eccardi cur Laurea ferta capillos,
 Cur sua nunc circum tempora Laurus eat.
 Vlla nec est quæ me præscriptio iure moretur,
 Nam mora res usu non capit ulla sacras.

E

Laurus

Laurus sacra mihi Phoebæ dignissima Laurus,
Laurus ab humano est res aliena statu.
Falciger in segetes grassatur fraude alienas,
Auger & imperium uicq; doloq; suum.
Cynthius hæc: Postquam Phœbum potiora tueri,
Iura uidet summus Iupiter ille Deus.
Protinus immensis gratatur honoribus aucto,
Eccardo, votis annuit atq; suis.

DE EODEM POETA CAR-
MEN AD VIENNAM TV-
M VLT VARIVM

Qui postliminiò nuper reuocauit ab orco,
Austriaca Laurum primus in vrbe sacram.
Hic fuit Henricus Musarum cultor Ecardus,
Laurea qui dignus fecta Poëta gerit.

CAR-